

съ ученицитѣ на дѣската, подирѣ по команда да ги упражняватъ на таблитѣ имъ, и когато вече дѣцата навикнѣтъ, тогава може да ги остави сами да са упражняватъ.

Ето въ кратко сичко, което трябва да знае учителятъ, преди да захване да учи дѣцата по звучната метода. Сега да прѣстѣпимъ къмъ самото обученіе.

Урокъ първи.

ш (шъ), *и*, *л* (лъ), *о*.

Казахми, че учителятъ трябва да захваща най напредъ отъ тѣзи букви, които сѣ по-лесни за изговаряніе и по-лесни за писаніе. На това основаніе и ний ще захванемъ отъ думата *шило*. Учителятъ земе буквата *ш*, тури я на дѣската, щото да я виждѣтъ сичкитѣ ученици и високо я произнеса *ш ш ш ш ш* нѣколко пѣти; подирѣ кара сичкитѣ ученици да я произнеса нѣколко пѣти на редъ високо, и освѣнь туй, кара сѣки ученикъ самси да я повтори. Ученицитѣ, като научатъ произношеніето на буквата, учителятъ я пише. Учителятъ не трябва на първи пѣтъ да обръща вниманіе, красиво ли пишѣтъ ученицитѣ буквата, или не; доста е само да са узнава, коя е тѣзи буква. Кагато чакъ ученицитѣ научатъ, — сички безъ исключеніе, — какъ са произнеса буквата и какъ са пише, тогава вече трябва учителятъ да имъ покаже втората буква *и*, която тѣй сѣщо ще тури на дѣската. За буквата *и* са повтаря сѣщото, което са говори и за буквата *ш*. Тогава учите-